

mei 2019 HJW

Weekthema: Vrede

Dinsdag 21 mei

Lezen: Jesaja 26: 1-12

De Gever van de vrede

Het laatste vers dat je gelezen hebt, heeft niets van twijfel in zich. Het is één en al zekerheid. De HEERE zal vrede geven. De vijanden zullen verslagen worden. Welke vijanden er ook bedoeld worden in Jesaja 26, vijanden binnen of buiten Israël, ze zullen verdwijnen. Het zal vrede worden! Kun jij dat ook zo zeker zeggen als je kijkt naar de driehoofdige vijand: zonde, duivel en wereld? Is er bij jou ook deze zekerheid dat de macht van de zonde, de duivel en de wereld verbroken zal worden en dat wij zo vrede zullen ontvangen? Weet jij het ook zo zeker dat eens de boze macht voor jou weg zal zijn en er alleen nog maar vrede overblijft? Die zekerheid mag daar aanwezig zijn en daar groeien waar je hetzelfde kunt zeggen als in Jesaja 26: De HÉÉRE zal vrede geven, want wij vertrouwen op Hem! Wie in de HEERE als de Rotssteen wegschuilt zal volle vrede ontvangen en zal eeuwige vrede hebben. Schuil jij ook met al je zonden bij die HEERE? Dan mag je door het bloed van Christus ook vrede ontvangen in je hart.

Woensdag 22 mei

Lezen: Numeri 6: 22-27

De zegen van de vrede

Wat gaat er door je heen als de zegen wordt opgelegd aan het einde van de kerkdienst? In veel erediensten luiden de laatste woorden van de zegen: "...en geve u vrede." Dit laatste woord is het hoogtepunt: vrede! Wat zou die zegen ons verwonderd moeten maken en opnieuw tot verwondering moeten brengen. Want we lopen het gevaar het grootste wonder niet meer als wonder te zien. Mensen die vanuit zichzelf in onvrede met de HEERE leven, krijgen de zegen van vrede opgelegd! De HEERE wil dat de onvrede, de vijandschap verdwijnt. Is het geen wonder dat de HEERE uit is op vrede met de gevallen mens? Wie die liefde ziet, gaat bidden om het geloof. Het geloof in de gekomen en de komende Heiland. Hij, Die onze Vrede is, haalt de opgelegde zegen van vrede in het hart. Zonder dat geloof blijft de opgelegde zegen van vrede buiten ons. Zou de God van de vrede het geloof niet willen geven? En zou Hij dat geloof niet willen versterken als we er biddend om vragen?

Donderdag 23 mei

Lezen: Jesaja 53: 1-6

De straf van vrede

De vrede die de HEERE wil geven, heeft veel verschillende aspecten in zich. Eens zullen de gelovigen de volmaakte vrede helemaal beleven. Als de nieuwe hemel en de nieuwe aarde er zullen zijn, zullen alle aspecten van de Bijbelse sjalom in vervulling gaan. Dan is er geluk van vrede, de blijdschap van

vrede, de gezondheid van vrede, de welvaart van vrede: kortom, dan is er het welzijn van vrede. Maar bedenk wel dat er aan al deze aspecten van vrede één aspect ten grondslag ligt. Een heel ander aspect dan alle andere. In Jesaja 53:5 wordt gesproken over de straf van de vrede. Letterlijk staat daar: 'de straf van onze vrede op Hem'. De Bijbelse sjalom vroeg om deze straf. Wilde de HEERE zijn allesomvattende vrede aan zondaren kunnen geven, dan moest Zijn eniggeboren Zoon de straf op de zonde dragen. Alleen daardoor kon God vrede geven. Wat een wonder dat Christus de straf van de vrede wilde hebben, zodat al de Zijnen al die andere aspecten van de vrede zouden kunnen krijgen. Wie kan dat begrijpen? Dat is alleen maar te aanbidden. Dat doen Gods kinderen dan ook. Doe jij dat ook?

Vrijdag 24 mei

Lezen: Jesaja 57 : 14-21

Het missen van vrede

Het laatste gelezen vers spoort je aan jezelf te onderzoeken. Het is immers mogelijk de Bijbelse vrede te missen! Welke mensen missen die vrede? De goddelozen; zij hebben geen vrede. Als je jezelf onderzoekt, komt de vraag op je af: Ben ik goddeloos of niet? Waar je een goddeloze aan herkennen kunt? Hij ontvangt straf op de zonde, maar wordt door die straf niet tot inkeer gebracht. De goddeloze staat in Jesaja 57 tegenover degene die treurt over de zonde. De goddeloze kent geen berouw. Hij hoort van de profeten de straf van God. Maar hij bekeert zich niet. Hij is als de zee, die niet kan rusten. Hij is en blijft in beweging om te zondigen. Hij zegt niet, zoals de verloren zoon: "Ik heb gezondigd." Hij zingt niet: "Vergeef mij al mijn zonden, die Uwe hoogheid schonden." Zulke mensen hebben geen deel aan de vrede. De rechtvaardigen zijn de mensen die treuren. Zij zijn bedroefd over hun zonden. Maar ze mogen tegelijk blij zijn, want zij hebben vrede. Bij wie van de twee hoor jij?

Zaterdag 25 mei

Lezen: Haggai 2:1-10

Het huis van vrede

Hoewel de HEERE niet in een huis te vatten is, noemt God de tempel Zijn huis. In de herbouwde tempel zal nog meer van Zijn heerlijkheid zijn. De HEERE zal nog meer heerlijkheid aan de herbouwde tempel geven door er Zelf nog meer op bijzondere wijze aanwezig te zijn. Maar die heerlijkheid van God vernietigt toch een zondaar? Naast de heerlijkheid van God wordt in vers 10 van Haggai 2 ook de vrede genoemd. Niet de vernietiging, niet de veroordeling, maar de vrede vergezelt Gods heerlijkheid. Hoe dat mogelijk is? We mogen Hem verwachten, Die onze Vrede is. Om Hem en Zijn werk kan er voor een zondaar in het Oude Testament vrede zijn, ook al stond hij of zij voor Gods aangezicht in de tempel. Om diezelfde reden is er nu, overal waar de HEERE wordt aanbeden in geest en waarheid, een HEERE te vinden Die vrede wil geven. Als Christus weer zal komen, dan komt het nieuwe Jeruzalem, maar zonder tempel. Dan is heel de aarde Zijn huis. De heerlijkheid die dan komt, neemt eeuwige vrede met zich mee. Maranatha, Jezus, kom!

Zondag 26 mei

Lezen: Romeinen 10: 13-21

De verkondiging van vrede

De zondag is elke keer weer een wonder. Beleef je dat ook zo, of zou je dat meer zo willen beleven? Die dag is één groot wonder, omdat mensen die eeuwige onvrede verdienen de vrede krijgen verkondigd. De vrede mag verkondigd worden staat er in vers 15 van Romeinen 10. Predikanten mogen in bijzondere dienst van de HEERE de vrede iedere zondag verkondigen. Maar zijn ook wij verkondigers van vrede aan anderen om ons heen? Is vrede de inhoud van onze boodschap? Het is ook mogelijk om de vrede te verkondigen, maar op heel verkeerde gronden. In Jeremia 6 komen profeten voor die, zonder te wijzen op de noodzaak van het belijden van de zonden, de vrede verkondigen. Maar er is geen vrede zonder bekering! Wie dat niet verkondigt, is een valse profeet. De plicht van het verkondigen van vrede komt ook naar jou, als hoorder, toe. Wat doe je met die boodschap? Heeft de HEERE door die boodschap vandaag in jou het geloof gewerkt of versterkt? Wat zou dat een bijzondere genadegave zijn!

Maandag 27 april

Lezen: Romeinen 5: 1-11

Het toe-eigenen van de vrede

Gisteren stonden we stil bij de verkondiging van de vrede. De vrede mag rondgebazuind worden. Die vrede is verworven door het lijden en sterven van de Heere Jezus. Maar nu blijft nog de vraag over: Hoe kom ik aan die vrede? Hoe krijg ik die vrede, die door Christus verworven is, in mijn bezit? Wat Hij heeft verdiend is toch niet automatisch voor mij? De vrede wordt je toegeëigend in de weg van het geloof. Zonder geloof is er geen vrede, hoeveel wij de verkondiging van vrede ook horen en hoe zeker het ook is dat Christus de vrede heeft verworven. Het geloof is de band met Christus. Vanuit die verbinding stromen de sappen van vergeving van zonden in de zondaar. En dan is er vrede met God. Dan ziet God ons aan alsof wij zelf volkomen hadden geleefd. Geen zonde blijft dan nog in ons die de harmonie met God verstoort. Hoe noodzakelijk is dan het hebben van dat ware geloof. Laat het je gebed zijn of de HEERE steeds meer en meer dat geloof in je hart wil werken! Dat zal zijn tot redding van je ziel, maar bovenal tot eer van Zijn naam!